

MLÝNY

Nikdo v tomhle kraji není tak mladý, aby ho
napadlo samotu zvanou Mlýny obejít přes humna.
Je mrtvá? Živá? Boží?

V rozvalinách pláňka višně: když pustíš jí žilou, po
pile nevykrvácí, korunu v mlze ztrácí a snadnější
než zlomit špičku bylo by vyvrátit ji z kořenů.

Nikdo v tomhle kraji není mladý. Nebo přeci je?

Tykytak, tak tyky, tykytak, vodní kolo ožije, na
lopatkách vyplaví se černý rak a ještě dnes večer
houf pohřebních plaček odsud vyprovodí rakev na
márách.

Zítra jakoby nic, zítra zas mlýn to své cákyplách
a v náhonu z kroje nářků svléká se ta, co připomíná
mlynářku, ženu, která místy, kde mají mládenci
hladové oči, otáčí jak kolotoči,

a když jeden zapytluje, hned tři další nasednou.
Pomalu, ale jistě.